מאַרצעפּאַנעס

געווען אַ טאַטע מיט אַ מאַמע.
דער טאַטע איז דין,
די מאַמע איז גראָב,
און קינדער ווי באָב.

וויל איינס עסן קניידלעך,
אַ צווייטס — היידעלעך,
און די אויסטראַכטערקע כאַנע —
וויל אַ מאַרצעפּאַנע.

ווייס נישט קיינער וואו די מאַרצעפּאַנעס ליגן.
ווייס נישט קיינער וואו אַ מאַרצעפּאַנע קריגן.

זאָגט דער טאַטע: מאַרצעפּאַנעס וואַקסן אַף אַ בוים,
גלייך אַן עפּל, גלייך אַ באַר און גלייך אַ פלוים.

זאָגט די מאַמע: מאַרצעפּאַנעס קויפט מען אין די
קראָמען.
זאָגט אַ שוועסטער: מאַרצעפּאַנעס וואַקסן ווי די
שוואָמען.

קומט אַ בריוונטרעגער מיט אַ בריוו:
מאַרצעפּאַנעס ברענגט מען מיט אַ שיף,

פון אַ שטאָט אַזאַ וואָס הייסט האַוואַנע,
וואַקסט דאָרט אַף יעדן בוים אַ מאַרצעפּאַנע.

קומט אַ שוסטער מיט אַ זויל:
— מאַרצעפּאַנעס! — לאַכט ער מיט אַ פולן מויל —

מאַרצעפּאַנעס עסן גרויסע, גרויסע פּריצים.
אונדזער איינער קען צווישן זיי נישט זיצן.

און אַפילע ראָטשילד, וואָס האָט אַ רייכן טאַטן און אַ
רייכע מאַמע,
עסט איינמאָל אין אַ יאָר אַ מאַרצעפּאַנע.

מאַרצעפּאַנע הין — האָט מען גערעדט —
און מאַרצעפּאַנע הער,

ערשט ס׳עפנט זיך די טיר,
און ס׳קומט אַן יאָסל־בער.

יאָסל־בער — איז פונקט מין האַשאָמאַיעם.
ער ווייס וואו קאָרן וואַקסט, און וואָס איז קלייען,
און וואו די האָזן וואוינען,
און וואָס עס עסן בערן,

און וואו די טייכן גייען,
און וואָס די פייגל קלערן.
ער ווייס אַפילע אין אַפריקע אַלע שטעט און לענדער,
ער ווייס, בעקיצער, אַלץ און — ענדע.

זיינען אַלע אים באַפאַלן ווי די פליגן,
זאָל ער זאָגן וואו די מאַרצעפּאַנעס ליגן.

און יאָסל בער איז נאָך געווען דערצו אַ לעץ.
פינטלט ער צו כאַנען מיט די אויגן:

זעט׳ס נאָר, זעט׳ס! אַ מויד אַזאַ, אַ כאַנע!
וויל דאַפּקע נאָר אַ מאַרצעפּאַנע!

הער זשע, עס איז אַ שטאָט פאַראַן —
ליגן מאַרצעפּאַנעס דאָרט אַף גאָלדענע געפעסן,
נאָר ווי עס הייסט די שטאָט האָב איך פאַרגעסן.

לאַכן אַלע פון דער אויסטראַכטערקע כאַנע:
— נאַדיר גאָר! פאַרגלוסט אַ מאַרצעפּאַנע.

און ס׳וואוינען דאָרטן ליידיקגייער שפּאַסער,
וואָס טוען נישט אַריין אַ האַנט אין קאַלטן וואַסער.

לאַכן אַלע פון דער אויסטראַכטערקע כאַנע:
— נאַדיר גאָר! פאַרגלוסט אַ מאַרצעפּאַנע.

און פאָרן קען אַהינצו יעדער,
אַף אַ פור אָן פערד און רעדער.

לאַכן אַלע פון דער אויסטראַכטערקע כאַנע!
— נאַדיר גאָר! פאַרגלוסט אַ מאַרצעפּאַנע.

און פּלוצלונג צעלאַכט זיך יאָסל־בער אַליין
און כאַ־כאַ־כאַ, און כאַ־כאַ־כאַ — — —

אַ מאַרצעפּאַנע איז אַ קיכעלע אַזאַ,
און מען באַקט עס אין אַן אויוון,
און מען מעג שוין יאָסל בערן זיכער גלויבן.
און אַ מיידעלע אַזאַ ווי כאַנע
מעג פאַרקאַשערן די אַרבל ביז די עלנבויגן,
און זיך אַוועקשטעלן באַם מולטער קנעטן
און ס׳וועט שוין עפּעס טויגן.

און טאַקע יאָ, אַזוי איז שוין געווען די מייסע.
ס׳האָט די אויסטראַכטערקע אויסגעבאַקט אַ מאַרצעפּאַנע
איז איר די גאַנצע שטאָט געווען מעקאַנע.